

УДК 342.9 (477)

DOI 10.33244/2617-4154.2(15).2024.203-212

М. М. Тернущак,*д-р юрид. наук, доцент,**доцент кафедри адміністративного**права та процесу, фінансового,**інформаційного права,**Державний вищий навчальний заклад**«Ужгородський національний університет»**e-mail: mykhailoternushchak@uzhnu.edu.ua***ORCID ID 0000-0002-3370-400X;****В. Т. Білоус,***д-р юрид. наук, професор,**професор кафедри фінансового та**податкового права,**Державного податкового університету**e-mail: bvt05@ukr.net***ORCID ID 0000-0002-1390-1065**

АДМІНІСТРАТИВНІ СТЯГНЕННЯ: ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА, ПОРЯДОК ТА СТРОКИ НАКЛАДЕННЯ

Предметом дослідження відповідної статті є правова характеристика, порядок накладення та строки застосування адміністративних стягнень як заходів, що визначають міру адміністративної відповідальності в дедіктному провадженні.

Детально розглянуто та описано зміст, підходи класифікації, правове регулювання та процедура реалізації адміністративних стягнень крізь призму аналізу положень Кодексу України про адміністративні правопорушення, нових законодавчих ініціатив.

Здійснено порівняльно-правову характеристику регламентації системи та специфіки накладення адміністративних стягнень на підставі зіставлення норм чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення та проекту Кодексу України про адміністративні проступки, щодо розробки та подальшого впровадження якого ведеться активна експертна робота.

Розкрито зміст адміністративних стягнень, який, на думку автора, є виховним і передбачає діяльність уповноважених підвідомчих органів (судових та публічної адміністрації) щодо накладення адміністративних покарань, матеріального та морального характеру, а також вироблення у правопорушника належної правової свідомості відносно недопустимості вчинення адміністративних правопорушень (протиправних діянь) у майбутньому.

Резюмовано, що в новому проєкті Кодексу України про адміністративні проступки суттєво оптимізовано систему стягнень за адміністративні проступки, зокрема попередження та штраф визначено як основні види адміністративних стягнень, а позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадські роботи, короткостроковий арешт – як додаткові.

Констатовано, що проєкт Кодексу України про адміністративні проступки вводить особливу процедуру накладення стягнень у вигляді громадських робіт, короткострокового арешту, позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, яка передбачає звернення адміністративного органу з позовом до адміністративного суду.

Ключові слова: адміністративні стягнення, адміністративні правопорушення (проступки), процедура, порядок накладення, санкція, адміністративна відповідальність.

Вступ. Адміністративні стягнення є заходами покарання за вчинення адміністративних правопорушень та запобігання вчиненню нових. Вони складають єдину систему та полягають у позбавленні або обмеженні прав чи благ (позбавлення суб'єктивного права керування транспортним засобом, полювання), покладенні певних спеціальних обов'язків (обов'язок сплатити штраф), вони також можуть носити й особистий характер (накладення стягнення у вигляді попередження).

У межах відповідного дослідження ставимо за **мету** розкрити та класифікувати систему адміністративних стягнень, порядок та строки накладення в площині правової регламентації.

Постановка проблеми. Кодекс України про адміністративні правопорушення регламентує зміст, систему та процедуру накладення адміністративних стягнень. Аналіз положень гл. 3, 4, 22, 25–33 КУпАП, де законодавець деталізував класифікацію, механізм та специфіку адміністративних стягнень свідчить про змістовність, вичерпність та відповідність нормативних положень законодавчій техніці. Однак з огляду на оновлення адміністративного законодавства та приведення нормативної бази до європейських стандартів правова основа деліктного провадження теж потребує системних удосконалень. До того ж чинна редакція КУпАП 1984 року є застарілою.

Наразі ведеться активна законодавча робота у відповідній площині, експертним середовищем обумовлено необхідність прийняття нового адміністративного кодексу (Кодексу України про адміністративні проступки), проєкт якого розроблено. У цьому проєкті кодексу мінімізовано систему адміністративних стягнень та запропоновано нові підходи щодо їх накладення та виконання з огляду на суто адміністративну підвідомчість проступків.

Виклад основного матеріалу. Нормативно стягнення розглядаються як міра адміністративної відповідальності, мета яких – виховання особи (правопорушника) в руслі дотримання законодавства України, поваги до правил співжиття, запобігання вчиненню нових правопорушень.

Зміст адміністративних стягнень є виховним та передбачає діяльність уповноважених підвідомчих органів (судових та публічної адміністрації) щодо накладення адміністративних

покарань, матеріального та морального характеру, а також вироблення у правопорушника належної правової свідомості відносно недопустимості вчинення адміністративних правопорушень (протиправних діянь) у майбутньому.

Відповідно до статті 24 КУпАП систему адміністративних стягнень становлять: попередження, штраф, оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, позбавлення спеціального права, наданого цьому громадянину, виправні роботи, громадські роботи, суспільно корисні роботи, адміністративний арешт, арешт з утриманням на гауптвахті.

У теорії адміністративного права існують різні критерії класифікації адміністративних стягнень:

– за характером впливу (особисті (попередження й адміністративний арешт, арешт з утриманням на гауптвахті), майнові (штраф, виправні роботи), особисто-майнові (позбавлення спеціального права));

– за часовими рамками (разові (одномоментні, такі як конфіскація, попередження, штраф), тривалі (розтягнуті в часі (арешт, позбавлення спеціальних прав, виправні, громадські та суспільно корисні роботи) [2, с. 98];

– за порядком застосування (стягнення поділяються на ті, що можуть застосовуватись як основні та як додаткові (оплатне вилучення та конфіскація предмета, позбавлення права керування транспортними засобами), які можуть застосовуватись лише як основні (попередження; штраф; громадські роботи; виправні роботи; суспільно корисні роботи; адміністративний арешт; арешт з утриманням на гауптвахті), так і такі, що можуть бути виключно додатковими (позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю));

– залежно від суб'єкта застосування: застосовуються в судовому порядку оплатне вилучення предмета, конфіскація предмета, позбавлення спеціального права, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, виправні роботи, громадські роботи, суспільно корисні роботи, адміністративний арешт та арешт з утриманням на гауптвахті, а в адміністративному порядку застосовуються (органами виконавчої влади та місцевого самоврядування їх посадовими особами) попередження та штраф [3, с. 498–499].

Натомість у новому проєкті Кодексу України про адміністративні проступки значно оптимізовано систему стягнень за адміністративні проступки. Так, ст. 29 проєкту адміністративно кодексу класифікує попередження та штраф як основні види адміністративних стягнень, а позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадські роботи, короткостроковий арешт – як додаткові. Зі свого боку позбавлення права займатися певною діяльністю може бути застосоване як основне, так і як додаткове адміністративне стягнення.

Істотні зміни запропоновані в частині накладення штрафу. Стаття 31 проєкту розподіляє штраф залежно від розміру на категорії для фізичних чи юридичних осіб

(усього передбачено десять категорій). Розмір штрафної ставки також запропоновано змінити з 17 гривень до 1/30 мінімальної заробітної плати.

Новелізовано види форм позбавлення права займатися певною діяльністю (ст. 32 проекту), зокрема: 1) позбавлення права керування транспортним засобом; 2) позбавлення фізичної особи – підприємця чи юридичної особи ліцензії, дозволу, документа дозвільного характеру, сертифіката, посвідчення тощо.

Новим проектом адміністративного кодексу передбачено новий порядок накладення стягнень у вигляді громадських робіт, короткострокового арешту та позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю. Відповідні стягнення можуть бути застосовані за окремою процедурою, а саме адміністративним судом за позовом адміністративного органу.

Характеристика адміністративних стягнень

Попередження застосовується як самостійне стягнення за вчинення незначних адміністративних порушень до осіб, які вперше вчинили правопорушення та мають позитивні характеристики. Зміст попередження полягає в офіційному, від імені держави, осудженні протиправного діяння органом адміністративної юрисдикції й у попередженні правопорушника про неприпустимість таких дій надалі [2, с. 99]. Попередження накладається в письмовій формі винесенням судової постанови або ж за місцем вчинення правопорушення усним зауваженням.

Штраф – це грошове стягнення, що накладається на громадян, посадових та юридичних осіб за адміністративні правопорушення (ст. 27 КУпАП). Штраф сплачується не пізніше ніж через п'ятнадцять днів з дня вручення йому постанови про накладення штрафу (ч. 1 ст. 307 КУпАП). Під час розгляду справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису) штраф вважається виконаним повним обсягом за допомогою сплати 50 відсотків його розміру впродовж 10 банківських днів з дня вчинення правопорушення (ч. 4 ст. 279¹ КУпАП). У разі несплати штрафу в установленій термін постанова про накладення надсилається для примусового виконання до державної виконавчої служби за місцем проживання порушника, роботи або за місцем перебування його майна, що передбачає стягнення подвійного розміру та витрат на облік правопорушення. За основу обчислення штрафу (визначення розміру) береться один неоподаткований мінімум доходів громадян, що складає 17 гривень, а під час кваліфікації правопорушень розмір неоподаткованого мінімуму складає 50 відсотків прожиткового мінімуму доходів громадян. Штраф, який накладено на неповнолітню особу у віці від 16 до 18 років, яка не має самостійного заробітку, стягується з батьків або осіб, що їх замінюють.

Оплатне вилучення предмета передбачає примусове вилучення майна правопорушника за рішенням суду і наступній реалізації з передачею вирученої суми колишньому власникові з відрахуванням витрат із реалізації вилученого предмета (ч. 1 ст. 28 КУпАП). Зі свого боку зміст конфіскації передбачає примусову безоплатну передачу державі предмета, що перебуває у приватній власності правопорушника за рішенням суду (ст. 29 КУпАП).

Позбавлення спеціального права може виконуватися у трьох формах, а саме позбавлення права керування транспортними засобами, права полювання та права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (ст. 30 КУпАП). Стосовно цього виду стягнень встановлені відповідні строки: позбавлення права на полювання в разі грубого або систематичного порушення порядку користування застосовується до трьох років; позбавлення права керування транспортними засобами в разі грубого або повторного порушення порядку користування – так само до трьох років, а в разі систематичного порушення – до десяти років; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю застосовується від шести місяців до одного року в разі визнання неможливості збереження правопорушником права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Виправні роботи є стягненням майнового характеру, зміст якого передбачає застосування на строк до двох місяців із відбуванням за місцем постійної роботи правопорушника і з відрахуванням до 20 відсотків його заробітку в дохід держави (ст. 31 КУпАП). Виправні роботи можуть бути замінені штрафом, із розрахунку, один день невідбутих виправних робіт дорівнює одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян, якщо визнано втрату працездатності, у разі призову на строкову військову службу, взяття під варту, засудження до кримінального покарання у виді позбавлення або обмеження волі, або якщо невідоме місце перебування особи (ст. 322 КУпАП). У разі ухилення від відбування виправних робіт можлива заміна такого стягнення на штраф або адміністративний арешт.

Громадські роботи реалізується виконанням правопорушником у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт, від яких визначають органи місцевого самоврядування (ст. 30¹ КУпАП). Строк виконання громадських робіт становить від двадцяти до шістдесяти годин з відбуттям не більше ніж чотири години на день. Крім того, громадські роботи не застосовуються до інвалідів (I, II груп), вагітних жінок, жінок, старших за 55 років, та чоловіків, старших за 60 років. Ухилення від відбування громадських робіт передбачає заміну такого стягнення на штраф або адміністративний арешт.

Суспільно корисні роботи передбачають виконання правопорушником оплачуваних робіт, від яких та перелік об'єктів, на яких вони виконуються, визначаються органами місцевого самоврядування (ст. 31¹ КУпАП). Суспільно корисні роботи призначаються від ста двадцяти до трьохсот шістдесяти годин з відбуттям не більше восьми годин на день (двох годин неповнолітніми). Суспільно корисні роботи за аналогією з громадськими роботами не застосовуються до окремих категорій осіб. Ухилення від відбування суспільно корисних робіт тягне за собою заміну даного стягнення на адміністративний арешт.

Адміністративний арешт застосовується у виняткових випадках за окремі види адміністративних правопорушень на строк до п'ятнадцяти діб (ст. 32 КУпАП). Він застосовується за адміністративні правопорушення, що за ступенем суспільної небезпеки наближаються до злочинів та є найбільш суворим з усіх видів адміністративних стягнень. Адміністративний арешт заборонено застосовувати до інвалідів (I, II груп),

вагітних жінок, жінок, що мають дітей до дванадцяти років та осіб, молодших за вісімнадцять років.

Арешт з утриманням на гауптвахті застосовується виключно до військовослужбовців, в окремих випадках до військовозобов'язаних та резервістів у виключних випадках за певні види військових адміністративних правопорушень у строк до п'ятнадцяти діб (ст. 321 КУпАП). Гауптвахтою є місце в армії (місце розташування або дислокації військової частини, Військова служба правопорядку у Збройних силах України), де примусово утримують військових порушників військової дисципліни. Заборонено застосовувати до військовослужбовців-жінок.

Також передбачено окремий вид стягнення, що застосовується до іноземців та осіб без громадянства за вчинення правопорушень, які грубо порушують правопорядок – адміністративне видворення за межі України. Цей вид адміністративного стягнення має подвійне призначення: з одного боку – це адміністративне стягнення, що застосовується до осіб, винних у вчиненні адміністративного правопорушення, а з іншого – безпековий захід щодо іноземців чи осіб без громадянства.

До неповнолітніх, які вчинили правопорушення у віці від шістнадцяти до вісімнадцяти років, застосовуються заходи виховного впливу. До них належать:

– зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого (вид впливу, який застосовується в тих випадках, коли неповнолітній усвідомив неправомірність свого поведіння, суспільну шкідливість вчиненого і розкаявся);

– попередження (захід, що передбачає оголошення офіційного від імені держави осуду й осудження неповнолітнього правопорушника та його поведіння);

– догана або сувора догана (захід морально-психологічного впливу, який застосовується в разі систематичного невиконання встановлених правил поведінки і здійснення правопорушень, що свідчать про формування антигромадської установки. Зміст цього заходу впливу полягає в офіційному від імені держави суворому осудженні поведінки неповнолітнього);

– передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за його згодою, а також окремим громадянам на їх прохання (цей захід полягає в покладанні на батьків або осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу обов'язків з виховання піднаглядного і контролю за його поведінкою) [4, с. 370–371].

Порядок накладення адміністративних стягнень

Відповідно до положень КУпАП стягнення за адміністративні правопорушення накладаються в межах, які визначені законодавством. Водночас, індивідуалізуючи відповідальність у разі накладення стягнень, враховуються характер вчиненого правопорушення, властивості особи порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують та обтяжують відповідальність. Водночас індивідуалізація відповідальності не враховується в разі накладення стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зокрема зафіксовані в автоматичному режимі, та за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису).

Загалом Глава 4 КУпАП, конкретизуючи правила накладення адміністративних стягнень, визначає:

- обставини, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення;
- обставини, що обтяжують відповідальність за адміністративне правопорушення;
- правила накладення адміністративних стягнень у разі вчинення кількох адміністративних правопорушень;
- строки накладення адміністративного стягнення та порядок їх обчислення;
- порядок відшкодування заподіяної шкоди;
- правила сплати судового збору.

Пом'якшувальними обставинами (ст. 34 КУпАП) під час вчинення адміністративних правопорушень є щире розкаяння винного, відвернення винним шкідливих наслідків правопорушення, добровільне відшкодування збитків або усунення заподіяної шкоди, вчинення правопорушення під впливом сильного душевного хвилювання або за збігу тяжких особистих чи сімейних обставин, вчинення правопорушення неповнолітнім, вчинення правопорушення вагітною жінкою або жінкою, яка має дитину віком до одного року.

Відповідний перелік обставин, що пом'якшують відповідальність за правопорушення, не є вичерпним. Можуть бути визнані пом'якшувальними обставини й інші, що не визначені законом, як наприклад пенсійний вік правопорушника, встановлені заслуги перед державою, волонтерська діяльність та інші.

До обтяжувальних обставин адміністративного правопорушення (ст. 35 КУпАП) віднесені продовження протиправної поведінки, незважаючи на вимогу уповноважених на те осіб припинити її, повторне протягом року вчинення однорідного правопорушення, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, вчинення правопорушення особою, яка раніше вчинила кримінальне правопорушення, втягнення неповнолітнього в правопорушення, вчинення правопорушення групою осіб, вчинення правопорушення в умовах стихійного лиха або за інших надзвичайних обставин, вчинення правопорушення в стані сп'яніння. Цей перелік є вичерпним. Водночас вчинення правопорушення в стані сп'яніння не визнаватиметься обтяжувальною обставиною, якщо склад адміністративного правопорушення її визначає як кваліфікувальну ознаку (приклад: керування транспортними засобами особами, які перебувають у стані алкогольного сп'яніння (ст. 130 КУпАП), розпивання алкогольних, слабоалкогольних напоїв військовослужбовцями (ст. 172²⁰ КУпАП).

Накладення стягнень під час вчинення декількох (двох і більше) адміністративних правопорушень (ст. 36 КУпАП) здійснюється по-різному залежно від їх підвідомчості:

по-перше, якщо справи розглядаються різними органами, то стягнення накладаються окремо, враховуючи санкції статей КУпАП;

по-друге, якщо справи розглядаються одним органом, то стягнення накладається в межах санкції, встановленої за більш серйозне правопорушення з числа вчинених.

Крім накладення стягнення за вчинення адміністративного правопорушення, може одночасно відшкодуватися і заподіяна майнова шкода в результаті вчинення такого правопорушення (ст. 40 КУпАП). Так, адміністративна комісія, виконавчий орган

місцевої ради під час вирішення справи може зобов'язати відшкодувати винним майнову шкоду заподіяну громадянам, підприємствам, установам або організаціям, якщо сума не перевищує двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У судовому порядку – незалежно від розміру завданої майнової шкоди. Якщо шкода заподіяна неповнолітнім, який має самостійний заробіток, то в межах одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян суд може покласти на нього обов'язок відшкодувати шкоду або зобов'язати своєю працею усунути її. За інших умов відшкодування завданої адміністративним правопорушенням майнової шкоди вирішується за правилами цивільного судочинства.

Під час накладення стягнення судом у справах про адміністративні правопорушення судовий збір сплачується особою, визнаною винною (ст. 40¹ КУпАП). Розмір судового збору у деліктному провадженні складає 0,2 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Строки накладення адміністративних стягнень

Важливе значення у процесі розгляду та належної кваліфікації справ про адміністративні правопорушення відіграють строки накладення адміністративних стягнень. Законодавством передбачено особливості їх обчислення та застосування (стст. 37, 38 КУпАП).

Загальні строки притягнення до адміністративної відповідальності. Під час застосування стягнень насамперед враховується підвідомчість розгляду справ про адміністративні правопорушення. За загальними правилами адміністративні стягнення у справах, що розглядаються в судовому порядку, накладаються у строк, який не перевищує три місяці, а у справах з адміністративним порядком розгляду відповідний строк складає два місяці.

Якщо адміністративне правопорушення є триваючим, строки накладення стягнень вираховуються з дня виявлення такого правопорушення (ч. 1, 2 ст. 38 КУпАП). Особливі строки накладення стягнення передбачені до правопорушень, пов'язаних з корупцією (гл. 13-А КУпАП), та за порушення порядку надання або отримання внеску на підтримку політичної партії, державного фінансування статутної діяльності політичної партії, фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення передвиборної агітації або агітації референдуму (ст. 212¹⁵ КУпАП), порушення порядку подання фінансового звіту про надходження і використання коштів виборчого фонду, звіту партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (ст. 212²¹ КУпАП), які складають період протягом шести місяців з дня виявлення відповідних правопорушень до двох років з дня їх вчинення.

За вчинення правопорушення керуванням транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції (ст. 130 КУпАП), строк накладення стягнення становить один рік з дня вчинення.

Ще один виняток стосується закриття кримінального провадження, коли адміністративне стягнення накладається у строк до трьох місяців під час встановлення в діях порушника ознак адміністративного правопорушення.

Порядок обчислення строків здійснюється залежно від виду адміністративного стягнення, зокрема строк адміністративного арешту обчислюється добами, відбування виправних робіт – місяцями або днями, а в разі застосування позбавлення спеціального права – роками, місяцями або днями.

Строком, після закінчення якого правопорушник вважається таким, що не піддавався адміністративному стягненню, складає один рік з дня закінчення виконання стягнення (ст. 39 КУпАП).

Висновки. Отже, у статті проаналізовано нормативне забезпечення системи та процедури застосування адміністративних стягнень у деліктному провадженні.

Акцентовано на доцільності оновлення правової основи, прийняття нової редакції Кодексу України про адміністративні проступки з метою оптимізації системи стягнень і вдосконалення порядку їх реалізації на практиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. № 51. Ст. 1122.
2. Колпаков В. К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право) : навчальний посібник. К. : Юрінком Інтер, 2008. 256 с.
3. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В. Галунько, П. Діхтієвський, О. Кузьменко та ін. ; за ред. В. Галунька, О. Правоторової. Видання четверте. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. 656 с.
4. Курс адміністративного права України / Колпаков В. К., Кузьменко О. В., Пастух І. Д., Сущенко В. Д. та ін. ; НАВС. Київ : Юрінком Інтер, 2013.

REFERENCES

1. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia : Zakon Ukrainy vid 07.12.1984 № 8073-X. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainiskoi RSR*. 1984. № 51. St. 1122.
2. Kolpakov V. K. Administratyvna vidpovidalnist (administratyvno-deliktne pravo) : navchalnyi posibnyk. K. : Yurinkom Inter, 2008. 256 s.
3. Administratyvne pravo Ukrainy. Povnyi kurs : pidruchnyk / V. Halunko, P. Dikhtiiivskiyi, O. Kuzmenko ta in. ; za red. V. Halunka, O. Pravotorovoi. Vydannia chetverte. Kherson : OLDI-PLIuS, 2021. 656 s.
4. Kurs administratyvnoho prava Ukrainy / Kolpakov V. K., Kuzmenko O. V., Pastukh I. D., Sushchenko V. D. ta in. ; NAVS. Kyiv : Yurinkom Inter, 2013.

M. M. Ternushchak, V. T. Bilous. ADMINISTRATIVE PENALTIES: LEGAL CHARACTERISTICS, PROCEDURE AND TERMS OF IMPOSITION

The subject matter of this article is the legal characterization, procedure for imposing and timing of administrative penalties as measures determining the degree of administrative liability in deductive proceedings.

Тернущак М. М., Білоус В. Т. Адміністративні стягнення: правова характеристика, порядок та строки накладення

The author analyzes and describes in detail the content, classification approaches, legal regulation and procedure for implementing administrative penalties through the prism of analysis of the provisions of the Code of Ukraine on Administrative Offenses and new legislative initiatives.

The author makes a comparative legal characterization of the regulation of the system and the specifics of imposing administrative penalties based on a comparison of the provisions of the current Code of Ukraine on Administrative Offenses and the draft Code of Ukraine on Administrative Offenses, which is currently being actively developed and implemented by experts.

The author reveals the content of administrative penalties, which, in the author's opinion, is educational and involves the activities of authorized subordinate bodies (judicial and public administration) to impose administrative penalties of a material and moral nature, as well as to develop in the offender a proper legal consciousness regarding the inadmissibility of committing administrative offenses (unlawful acts) in the future.

It is summarized that the new Draft Code of Administrative Offenses significantly optimizes the system of penalties for administrative offenses, in particular, a warning and a fine are defined as the main types of administrative penalties, and deprivation of the right to hold certain positions or engage in certain activities, community service, and short-term arrest are defined as additional types of administrative penalties.

It is stated that the Draft Code on Administrative Offenses introduces a special procedure for imposing penalties in the form of community service, short-term arrest, deprivation of the right to hold certain positions or engage in certain activities, which involves an administrative body filing a claim with an administrative court.

Keywords: *administrative penalties, administrative offenses (misdemeanors), procedure, order of imposition, sanction, administrative liability.*

Стаття надійшла до редколегії 28 березня 2024 року